

Ե

ԵԱՂՈՒՊ ԱՄԻՐԱ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ, ԱԿՆՅԻ.— Վաճառագետ (պագիտիկանպաշը) արքունի. 1751 ին, Նալբան Յակոբ պարք.ի օրով, իր Սողոմէ կնոջ հետ ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը. իր ընծայաբերութիւնները պղնձէ յիշատակարանի մը վրոյ մի առ մի նշանակուած են. (ԺՊԵ. հատ. Բ. էջ 78-79). Ետզուպ ամիրա՝ հայկական անունով Յակոբ Յովհաննիսեան, իր ուխտը կատարելէ և Ս. Յարութեան տաճարին վերնատունը նորոգել տալէ յետոյ, Նալբան պարք.ի հետ կը վերադառնայ Պոլիս 1752 ին, և նոյն տարին Յուլիս 9 ին կը գլխատուի Սուլթան Մահմուտէն (Ազգպսմ. էջ 2979):

Ետզուպ ամիրա Ս. Յակոբի տաճարին Ս. Մակարի մտարան մէջ ունի հետևեալ յիշատակարանը.

«Ետզուպ աղայ փրկչին ծառայ.

Շինեաց զտապոն սբ. Մակարայ.

Լուսուորչին և մասն է աստ.

Բարեխօսել նմին պատրաստ:

Յամի Տեառն 1751 և Հայոց թուին ՌԲՃ.ի պատրիարքութեան Յակոբայ»:

Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին ոսկիէ կանթեղ մը յիշատակ դրած է և այս է յիշատակարանը.

«Յիշատակ է Ակնցի Յովհաննէսի որդի գերօրհնեալ մհտ. Ետզուպ Աղային Ս. Գերեզմանին Քրիստոսի մշտավառ կանթեղ»:

ԵԶԵԿԻԷԼ ՎՐԴ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ, ԶՄԻՒՌՆԻԱՅԻ.— Մբ. Ծ. 1834 ին, Զո. 1868 ին, ՏԹՊ. (1870-71), Տեսուչ Տպարանի (1872-76). աչքերու դարմանումի համար կ'ուղևորի Վիեննա (1876-96). յետոյ կարգաթող 1896 ին:

ԵԶԵԿԻԷԼ ՎՐԴ. ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ, ՎԱՆՅԻ.— Մբ. Ծ. 1864 ին, Զո. 1892 ին. հիւրընկալ (1894-95). Առ. Տիգրանակերտի (1895-